Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

1 päivänä elokuuta 2025 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Pakkaukset ja pakkausjätteet – Käsite – Direktiivi 94/62/EY – 3 artikla ja liite I – Suoraan hedelmiin tai vihanneksiin kiinnitetyt etiketit – Kansallinen säännöstö, jossa kielletään tällaiset etiketit lukuun ottamatta niitä, jotka hajoavat kotitalouskompostissa ja jotka muodostuvat kokonaan tai osittain biopohjaisista aineista

Asiassa C-772/24,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska) on esittänyt 6.11.2024 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 7.11.2024, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

vastaan

Premier ministre,

Ministre de la Transition écologique, de l'Énergie, du Climat et de la Prévention des risques,

Garde des sceaux, ministre de la Justice,

Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie ja

Ministre de l'Agriculture, de la Souveraineté alimentaire et de la Forêt,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Jääskinen sekä tuomarit A. Arabadjiev (esittelevä tuomari) ja R. Frendo,

julkisasiamies: L. Medina,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

– Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel), edustajinaan A. Bron, A. Helfer ja G. Léonard, avocats,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään P. Chansou ja B. Travard,

– Euroopan komissio, asiamiehinään I. Melo Sampaio ja R. Tricot,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee pakkauksista ja pakkausjätteistä 20.12.1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY (EYVL 1994, L 365, s. 10), sellaisena kuin se on muutettuna 30.5.2018 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/852 (EUVL 2018, L 150, s. 141; jäljempänä direktiivi 94/62), 3 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteen I kanssa, tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat yhtäältä Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) (tuoreiden hedelmien ja vihannesten toimialan monialainen ammattijärjestö, Ranska) ja toisaalta Premier ministre (pääministeri, Ranska), ministre de la Transition écologique, de l'Énergie, du Climat et de la Prévention des risques (vihreän siirtymän, energian, ilmaston ja riskien torjunnan ministeri, Ranska), garde des sceaux, ministre de la Justice (oikeusministeri, Ranska), ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (talous-, valtiovarain- ja teollisuusministeri, Ranska) ja ministre de l'Agriculture, de la Souveraineté alimentaire et de la Forêt (maatalous-, ruokaomavaraisuus- ja metsäministeri, Ranska) ja joka koskee sellaisen implisiittisen hylkäyspäätöksen lainmukaisuutta, jolla on hylätty vaatimus sellaisen kansallisen säännöstön kumoamiseksi, jossa säädetään sakon määräämisestä etiketin kiinnittämisestä suoraan hedelmään tai vihannekseen, ellei kyse ole etiketistä, joka hajoaa kotitalouskompostissa ja joka muodostuu kokonaan tai osittain biopohjaisista aineista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 94/62 3 artiklan, jonka otsikko on ”Määritelmät”, 1 alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ’pakkauksella’ mistä tahansa materiaaleista koostuvaa tuotetta, joka on tarkoitettu tiettyjen tavaroiden säilytykseen ja suojaamiseen, jotka voivat olla mitä tahansa raaka-aineista valmiisiin tuotteisiin, sekä mahdollistamaan niiden käsittelyn ja kuljetuksen tuottajalta kuluttajalle tai käyttäjälle ja helpottamaan niiden esillepanoa. Kaikkia samoihin tarkoituksiin käytettäviä kertakäyttötuotteita on myös pidettävä pakkauksina.

   Pakkauksiin kuuluvat ainoastaan:

a) kuluttajapakkaus eli primaaripakkaus, joka on tarkoitettu myyntipaikalla loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myytävän yksikön säilytykseen,
b) ryhmäpakkaus eli sekundaaripakkaus, joka on tarkoitettu tietystä määrästä myyntiyksiköitä koostuvan ryhmän säilytykseen myyntipaikalla riippumatta siitä, myydäänkö se sellaisenaan loppukäyttäjälle tai kuluttajalle vai käytetäänkö sitä ainoastaan hyllyjen täyttämiseen; se on mahdollista poistaa tuotteesta ilman, että tuotteen ominaisuudet muuttuvat,
c) kuljetuspakkaus eli tertiääripakkaus, jonka tarkoituksena on helpottaa tietyn määrän myyntiyksiköitä tai ryhmäpakkauksia käsittelyä ja kuljetusta siten, että voidaan välttää niiden fyysistä käsittelyä ja kuljetusvaurioita. Kuljetuspakkauksina ei pidetä maantie-, rautatie-, meri- ja lentokuljetuksissa käytettäviä kontteja.

Pakkauksen määritelmä perustuu lisäksi jäljempänä esitettyihin perusteisiin. Liitteessä I luetellut tuotteet ovat näiden perusteiden soveltamista kuvaavia esimerkkejä.

i) Tuotteita pidetään pakkauksina, jos ne täyttävät edellä mainitun määritelmän pakkauksen muita mahdollisia tehtäviä rajoittamatta, paitsi jos kyseiset tuotteet ovat kiinteä osa itse tuotetta ja ne ovat välttämättömiä tuotteen säilytykseen, tukemiseen tai säilyttämiseen sen elinkaaren aikana ja niiden kaikki elementit on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä.
ii) Tuotteita, jotka on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, sekä kertakäyttötuotteita, jotka myydään ja täytetään tai on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, pidetään pakkauksina edellyttäen, että ne täyttävät pakkauksen tehtävän.
iii) Pakkauksen osien ja pakkaukseen liitettyjen lisäosien katsotaan kuuluvan pakkaukseen, johon ne on liitetty. Tuotteeseen suoraan ripustettuja tai kiinnitettyjä lisäosia, jotka täyttävät pakkauksen tehtävän, pidetään pakkauksina, elleivät kyseiset tuotteet ole kiinteä osa itse tuotetta ja niiden kaikki elementit tarkoitettu kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä.”

4 Kyseisen direktiivin liitteessä I, jonka otsikko on ”Kuvaavia esimerkkejä 3 artiklan 1 [ala]kohdassa tarkoitetuista perusteista”, säädetään seuraavaa:

”– –

Kuvaavia esimerkkejä perusteesta iii

Pakkauksia ovat:

Tuotteeseen suoraan kiinnitetyt tai siitä roikkuvat etiketit

– –”

Ranskan oikeus

5 Hävikin torjunnasta ja kiertotaloudesta 10.2.2020 annetun lain nro 2020-105 (loi n° 2020-105 du 10 février 2020 relative à la lutte contre le gaspillage et à l’économie circulaire; JORF 11.2.2020, s. 6) 80 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Viimeistään 1.1.2022 on lopetettava etikettien kiinnittäminen suoraan hedelmiin tai vihanneksiin, lukuun ottamatta etikettejä, jotka hajoavat kotitalouskompostissa ja jotka muodostuvat kokonaan tai osittain biopohjaisista aineista.”

6 Ympäristökoodeksin (code de l'environnement) R. 543-73 §:ssä, sellaisena kuin se on muutettuna myymättä jääneiden muiden kuin elintarviketuotteiden tuhoamiskiellosta ja eri säännöksistä hävikin torjumiseksi 28.12.2020 annetun asetuksen nro 2020-1724 (décret nº 2020-1724 du 28 décembre 2020 relatif à l'interdiction d'élimination des invendus non alimentaires et à diverses dispositions de lutte contre le gaspillage; JORF 30.12.2020, s. 209) 1 §:n III momentin 2 kohdalla, säädetään seuraavaa:

"Kolmannen luokan rikkomusten mukainen sakkoseuraamus määrätään:

– –

4° Hävikin torjunnasta ja kiertotaloudesta 10.2.2020 annetun lain nro 2020-105 80 §:n vastaisesta etiketin kiinnittämisestä suoraan hedelmään tai vihannekseen, ellei kyse ole etiketistä, joka hajoaa kotitalouskompostissa ja joka muodostuu kokonaan tai osittain biopohjaisista aineista".

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

7 Interfel saattoi 25.4.2022 päivätyllä kirjeellä pääministerin käsiteltäväksi vaatimuksen myymättä jääneiden muiden kuin elintarviketuotteiden tuhoamiskiellosta ja eri säännöksistä hävikin torjumiseksi 28.12.2020 annetun asetuksen nro 2020-1724 1 §:n III momentin 2 kohdan säännösten kumoamiseksi. Pääministeri ei vastannut tähän vaatimukseen, mikä johti implisiittiseen hylkäyspäätökseen. Interfel nosti 23.8.2022 Conseil d'État'ssa (ylin hallintotuomioistuin, Ranska), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, kanteen, jossa se vaati kyseisen päätöksen kumoamista.

8 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että nämä säännökset on annettu hävikin torjunnasta ja kiertotaloudesta 10.2.2020 annetun lain nro 2020-105 80 §:n täytäntöön panemiseksi ja että kyseisen lain tarkoituksena on kieltää Ranskan alueella se, että hedelmiin tai vihanneksiin kiinnitetään suoraan muita etikettejä kuin etikettejä, jotka hajoavat kotitalouskompostissa ja jotka muodostuvat kokonaan tai osittain biopohjaisista aineista. Kyseisissä säännöksissä säädetään, että mainitun 80 §:n noudattamatta jättämisestä määrätään sakkoseuraamus. Tässä yhteydessä kyseinen tuomioistuin katsoo, että direktiivin 94/62 3 artiklan sanamuodon perusteella on mahdollista katsoa, ettei tällaisia suoraan hedelmiin tai vihanneksiin kiinnitettyjä etikettejä voida pitää kyseisessä direktiivissä tarkoitettuina pakkauksina, koska ne eivät täysin vastaa kyseisessä 3 artiklassa säädettyä määritelmää eivätkä siinä säädettyjä kolmea perustetta. Kyseinen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että direktiivin 94/62 liitteessä I nimenomaisesti luokitellaan pakkauksiksi – direktiivin 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohdassa säädetyn perusteen selvennyksenä – tuotteeseen suoraan kiinnitetyt tai siitä roikkuvat etiketit.

9 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii näin ollen, seuraako direktiivin 94/62 liitteestä I, että mikä tahansa suoraan tuotteeseen kiinnitetty tai siitä roikkuva etiketti on väistämättä tässä direktiivissä tarkoitettu pakkaus, vai onko tätä luokittelua arvioitava direktiivin 3 artiklassa säädettyjen määritelmän ja kolmen perusteen kannalta. Viimeksi mainitussa tapauksessa tällaisia etikettejä on pidettävä pakkauksina vain, jos ne on tarkoitettu tiettyjen tavaroiden säilytykseen ja suojaamiseen sekä mahdollistamaan niiden käsittelyn ja kuljetuksen tuottajalta kuluttajalle tai käyttäjälle ja helpottamaan niiden esillepanoa, elleivät ne ole kiinteä osa itse tuotetta ja niiden kaikki elementit ole tarkoitettu kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä.

10 Tässä tilanteessa Conseil d'État on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko hedelmiin tai vihanneksiin suoraan kiinnitettyjä etikettejä pidettävä kaikissa tilanteissa [direktiivin 94/62] 3 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettuina pakkauksina?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

11 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään, onko direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohtaa ja tämän direktiivin liitettä I tulkittava siten, että hedelmiin ja vihanneksiin suoraan kiinnitetyt etiketit ovat kaikissa tilanteissa kyseisessä direktiivissä tarkoitettuja pakkauksia.

12 Tästä on todettava aluksi, että direktiivin 94/62 1 artiklan mukaan kyseisen direktiivin tarkoituksena on muun muassa ehkäistä ja lieventää pakkausten ja pakkausjätteiden vaikutuksia jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden ympäristöön ja varmistaa näin ympäristönsuojelun korkea taso velvoittamalla jäsenvaltiot muun muassa ottamaan käyttöön pakkausten ja pakkausjätteiden keruu- ja hyödyntämisjärjestelmän. Kuten direktiivin 94/62 johdanto-osan viidennestä perustelukappaleesta ilmenee, kyseinen direktiivi kattaa tässä tarkoituksessa sen 2 artiklan 1 kohdan mukaan kaikki Euroopan unionissa markkinoille saatettavat pakkaukset ja kaikki pakkausjätteet (tuomio 10.11.2016, Eco-Emballages ym., C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, 23 kohta).

13 Tästä seuraa, että – kuten unionin tuomioistuin on jo katsonut – pakkauksen käsitettä on tulkittava laajasti (tuomio 10.11.2016, Eco-Emballages ym., C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

14 On myös huomautettava, että jotta tuotetta voidaan pitää direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuna pakkauksena, sen on yhtäältä täytettävä kummatkin direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut edellytykset ja toisaalta sen on oltava mainitun direktiivin 3 artiklan 1 alakohdan kolmannessa alakohdassa lueteltujen perusteiden mukainen (tuomio 10.11.2016, Eco-Emballages ym., C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, 25 kohta).

15 Jotta tuotetta voidaan ensinnäkin pitää direktiivissä 94/62 tarkoitettuna pakkauksena, sen on siis yhtäältä oltava kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tarkoitettu tiettyjen tavaroiden säilytykseen ja suojaamiseen sekä mahdollistamaan niiden käsittelyn ja kuljetuksen tuottajalta kuluttajalle tai käyttäjälle ja helpottamaan niiden esillepanoa. Saman säännöksen toisessa virkkeessä todetaan lisäksi, että kaikkia samoihin tarkoituksiin käytettäviä kertakäyttötuotteita on pidettävä pakkauksina (tuomio 10.11.2016, Eco-Emballages ym., C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, 26 kohta).

16 Kuten oikeuskäytännössä on jo todettu, pakkauksen mahdollisia tehtäviä ei ole lueteltu direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä alakohdassa kumulatiivisesti (tuomio 10.11.2016, Eco-Emballages ym., C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, 27 kohta).

17 Tällaisen tuotteen on toisaalta kuuluttava yhteen niistä direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan toisen alakohdan a–c alakohdassa luetelluista ja määritellyistä kolmesta pakkausten luokasta, joita ovat kuluttajapakkaus, ryhmäpakkaus tai kuljetuspakkaus (tuomio 10.11.2016, Eco-Emballages ym., C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, 28 kohta).

18 Direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan i alakohdan mukaan on toiseksi niin, että tuotteita, jotka täyttävät mainitun 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetun pakkauksen käsitteen myönteisen määritelmän, on pidettävä pakkauksina, paitsi jos kyseiset tuotteet ovat kiinteä osa itse tuotetta, ne ovat välttämättömiä tuotteen säilytykseen, tukemiseen tai säilyttämiseen sen elinkaaren aikana ja niiden kaikki elementit on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä (tuomio 10.11.2016, Eco-Emballages ym., C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, 29 kohta).

19 Mainitun 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan i alakohdan sanamuodosta itsestään ilmenee, että siinä luetellut kolme kielteistä perustetta ovat kumulatiivisia. Näin ollen pelkästään tuotteita, jotka täyttävät nämä kolme perustetta samanaikaisesti, vaikka ne ovatkin pakkauksen myönteisen määritelmän mukaisia, ei voida pitää direktiivissä 94/62 tarkoitettuina pakkauksina (tuomio 10.11.2016, Eco-Emballages ym., C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, 30 kohta).

20 Kolmanneksi direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohdan mukaan pakkauksen osien ja pakkaukseen liitettyjen lisäosien katsotaan kuuluvan pakkaukseen, johon ne on liitetty. Tuotteeseen suoraan ripustettuja tai kiinnitettyjä lisäosia, jotka täyttävät pakkauksen tehtävän, pidetään pakkauksina, elleivät kyseiset tuotteet ole kiinteä osa itse tuotetta ja niiden kaikki elementit tarkoitettu kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä.

21 Tältä osin mainitun direktiivin liitteessä I, jossa on ”kuvaavia esimerkkejä [direktiivin] 3 artiklan 1 [ala]kohdassa tarkoitetuista perusteista”, todetaan nimenomaisesti otsakkeen ”Kuvaavia esimerkkejä perusteesta iii” alla, että pakkauksia ovat tuotteeseen suoraan kiinnitetyt tai siitä roikkuvat etiketit.

22 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, seuraako viimeksi mainitusta säännöksestä, että mikä tahansa suoraan tuotteeseen kiinnitetty tai siitä roikkuva etiketti on väistämättä direktiivissä 94/62 tarkoitettu pakkaus, vai onko tätä luokittelua arvioitava kyseisen direktiivin 3 artiklassa säädettyjen määritelmän ja kolmen perusteen kannalta. Viimeksi mainitussa tapauksessa tällaisia etikettejä on pidettävä pakkauksina vain, jos ne on tarkoitettu tiettyjen tavaroiden säilytykseen ja suojaamiseen sekä mahdollistamaan niiden käsittelyn ja kuljetuksen tuottajalta kuluttajalle tai käyttäjälle ja helpottamaan niiden esillepanoa, elleivät ne ole kiinteä osa itse tuotetta ja niiden kaikki elementit tarkoitettu kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä.

23 Vaikka direktiivin 94/62 liitteen I sanamuodosta ilmenee, että tuotteeseen suoraan kiinnitetyt tai siitä roikkuvat etiketit ovat pakkauksia, on todettava, että kyseisessä liitteessä annettu esimerkki koskee kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohdassa asetettua perustetta. Tämän säännöksen toisen virkkeen mukaan tuotteeseen suoraan ripustettuja tai kiinnitettyjä lisäosia, jotka täyttävät pakkauksen tehtävän, pidetään pakkauksina, elleivät kyseiset tuotteet ole kiinteä osa itse tuotetta ja niiden kaikki elementit tarkoitettu kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä.

24 Direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohdasta käy siten ilmi, että tämän direktiivin liitteessä I esimerkkinä mainittujen etikettien voidaan katsoa olevan pakkauksia, jos ne ovat lisäosia, jotka täyttävät pakkauksen tehtävän, elleivät ne ole kiinteä osa itse tuotetta ja niiden kaikki elementit tarkoitettu kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä. Tätä tulkintaa tukee kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan sanamuoto, jossa säädetään, että tavaran luokittelemiseksi pakkaukseksi sen on ”lisäksi” täytettävä viimeksi mainitun alakohdan mukaiset edellytykset.

25 Näin ollen on todettava, että ei voida katsoa, että direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen pakkauksen käsitteen määrittelyperusteiden ei tarvitsisi täyttyä pelkästään sillä perusteella, että etiketti on kiinnitetty tai ripustettu suoraan hedelmään tai vihannekseen.

26 Direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä alakohdassa mainituista pakkauksen mahdollisista tehtävistä on todettava, että vaikka niitä ei luetella kumulatiivisesti, ne on sitä vastoin lueteltu tyhjentävästi siten, että muodostaakseen pakkauksen on hedelmiin tai vihanneksiin suoraan kiinnitetyn etiketin täytettävä vähintään yksi näistä kolmesta tehtävästä.

27 Ranskan hallitus väittää tältä osin, että suoraan hedelmiin ja vihanneksiin kiinnitetyt etiketit näyttävät olevan luonteeltaan erilaisia ja niillä on hyvin monenlaisia tarkoituksia. Kyse on useimmiten pienikokoisista etiketeistä, jotka kattavat vain vähäisen osan kyseisen hedelmän tai vihanneksen pinta-alasta. Jotkin näistä etiketeistä voivat kuitenkin ympäröidä tai peittää kyseisen hedelmän tai vihanneksen merkittävämmin. Lisäksi tietyissä etiketeissä näyttää olevan tavaramerkin logo tai nimi, kun taas toiset saattavat sisältää tiettyjä tietoja kyseisten hedelmien ja vihannesten ominaisuuksista tai viivakoodin tai numerokoodin.

28 Jollei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtäviin kuuluvista tarkistuksista muuta johdu, vaikuttaa ensinnäkin siltä, että suoraan hedelmiin ja vihanneksiin kiinnitetyt etiketit ovat usein pienempiä kuin hedelmät ja vihannekset eikä niiden tarkoituksena näin ollen lähtökohtaisesti ole niiden säilyttäminen ja suojaaminen.

29 Samoista syistä näiden etikettien tarkoituksena ei missään tapauksessa ole mahdollistaa kyseisten hedelmien ja vihannesten käsittelyä ja kuljetusta kulutuspaikkaan.

30 Lopuksi on todettava, että vaikka ei ole poissuljettua, että tietyt suoraan hedelmiin ja vihanneksiin kiinnitetyt etiketit mahdollistavat niiden esillepanon, unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ei myöskään ilmene, että ne olisi kaikissa tapauksissa tarkoitettu tähän tarkoitukseen.

31 Näin ollen on katsottava, että direktiivin 94/62 liitteessä I olevaa viittausta ”tuotteeseen suoraan kiinnitettyihin tai siitä roikkuviin etiketteihin”, esimerkkinä tämän direktiivin 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohdassa tarkoitetusta perusteesta, ei voida tulkita siten, että kaikkia suoraan hedelmiin ja vihanneksiin kiinnitettyjä etikettejä olisi järjestelmällisesti pidettävä tässä direktiivissä tarkoitettuina pakkauksina.

32 Tältä osin on myös huomattava, että unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta käy ilmi, että esittelijä katsoi tähän ennakkoratkaisukysymykseen johtaneessa asiassa esittämässään ratkaisuehdotuksessa, että ”hedelmiin tai vihanneksiin suoraan kiinnitetyllä etiketillä ei ole yhtäkään niistä tehtävistä”, jotka luetellaan direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä alakohdassa.

33 Pakkauksen käsitteen laaja tulkinta ei myöskään merkitse sitä, että direktiivin 94/62 liitettä I olisi tulkittava tavalla, joka olisi ristiriidassa kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohdan sanamuodon kanssa.

34 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on viime kädessä arvioida erityisesti tämän tuomion 23–30 kohdassa esitettyjen seikkojen valossa ja kaikkien saatavilla olevien merkityksellisten tietojen perusteella, täyttävätkö hedelmiin tai vihanneksiin suoraan kiinnitetyt

etiketit vähintään yhden direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellyistä kolmesta pakkauksen tehtävästä ja kuuluvatko ne johonkin tämän direktiivin 3 artiklan 1 alakohdan toisen alakohdan a–c alakohdassa luetelluista ja määritellyistä kolmesta pakkausluokasta.

35 Kaiken edellä esitetyn perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohtaa ja tämän direktiivin liitettä I on tulkittava siten, että suoraan hedelmiin ja vihanneksiin kiinnitetyt etiketit eivät kaikissa tilanteissa ole kyseisessä direktiivissä tarkoitettuja pakkauksia. Tällaisia etikettejä voidaan pitää pakkauksina vain, jos ne täyttävät jonkin direktiivin 94/62 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellyistä kolmesta pakkauksen tehtävästä ja jos ne kuuluvat johonkin tämän direktiivin 3 artiklan 1 alakohdan toisen alakohdan a–c alakohdassa luetelluista ja määritellyistä kolmesta pakkausluokasta.

Oikeudenkäyntikulut

36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Pakkauksista ja pakkausjätteistä 20.12.1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 30.5.2018 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/852, 3 artiklan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohtaa ja direktiivin 94/62, sellaisena kuin se on muutettuna, liitettä I

on tulkittava siten, että

suoraan hedelmiin ja vihanneksiin kiinnitetyt etiketit eivät kaikissa tilanteissa ole direktiivissä 94/62, sellaisena kuin se on muutettuna, tarkoitettuja pakkauksia. Tällaisia etikettejä voidaan pitää pakkauksina vain, jos ne täyttävät jonkin direktiivin 94/62, sellaisena kuin se on muutettuna, 3 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellyistä kolmesta pakkauksen tehtävästä ja jos ne kuuluvat johonkin direktiivin 94/62, sellaisena kuin se on muutettuna, 3 artiklan 1 alakohdan toisen alakohdan a–c alakohdassa luetelluista ja määritellyistä kolmesta pakkausluokasta.

Allekirjoitukset